

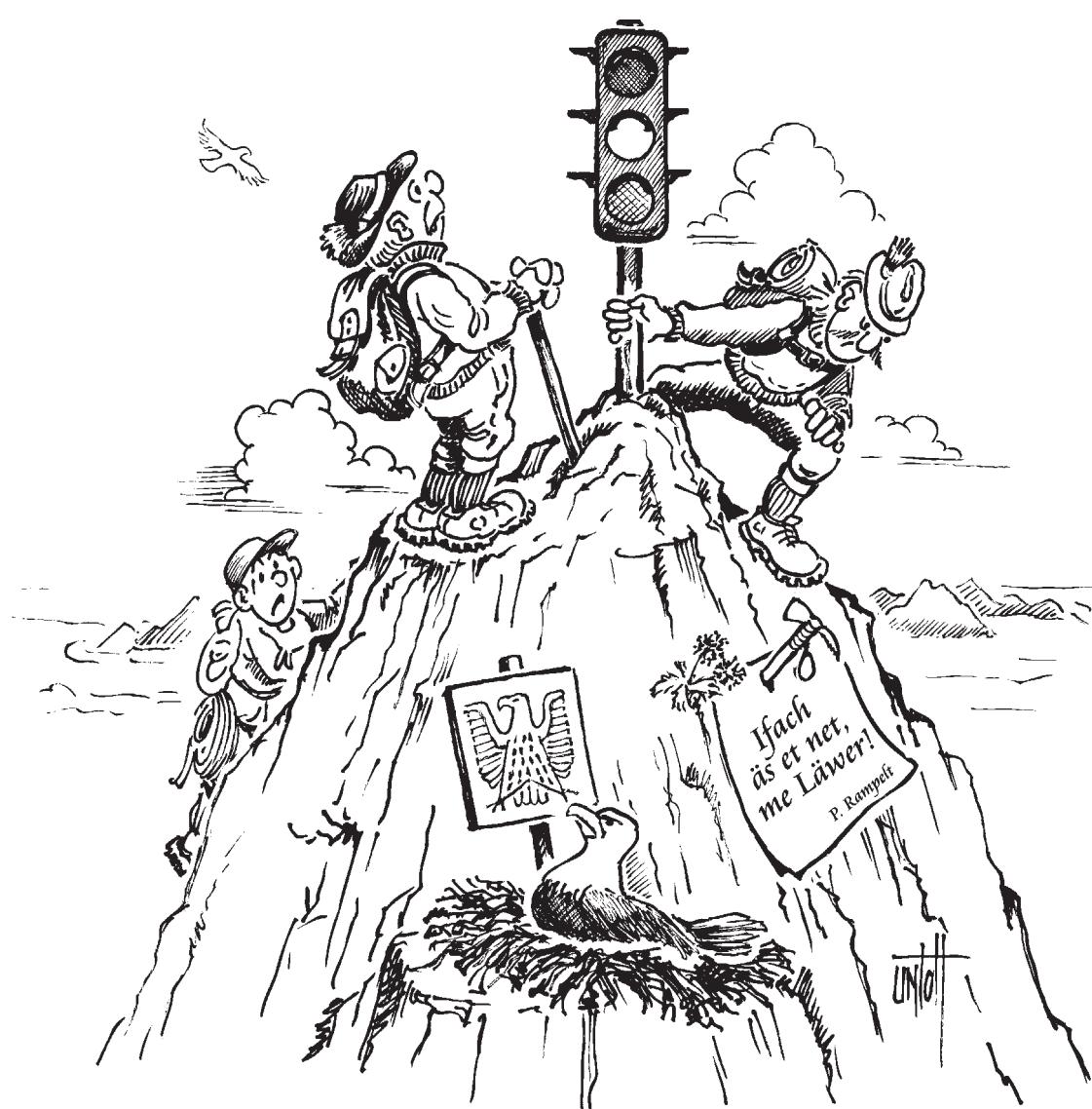
Der Medwescher **TRAMÄTER**

Det Saksesch Bliëd der Medwescher Himetgeminschuft

Nr. 33 äm 17. Johr

Bäluëch zem "Mediascher Infoblatt"

Nürnberg, äm Dezember 2021

**“En Ampel af der Spätztl?
Ä well Richtung gied et nea, wonn et grän wid?”**

Alle Zichnungen äm Bliëd
se vum Untch Wolfgang

Gedonken af Noasaksesch

Läw Tramiterliëserännen uch Tramiterliëser,

(...bä dér modärnen, gegänderten Uriëd: Tramiter*-ännen, hun ich "líder" esi enen Kråmpf äm Fanjer bekun, datt ich zem Dokter mosst...däram bidden ich de Häjder der Noaspochlichen Inquisition äm Entschealdigung uch äm Erlüwnes de Uriëd, äm der Geseangthits weallen, bäm älden Normalen bëlossen zé terfen!)

„Ifach äs et net me Läwer!“ Wä riëcht eas Paul Rampelt dennich hadd! Der Tramiter äs stulz af desen, easen Medwescher, di héer heangdert Jöhr åld worden wér. Mer wärden än näkest vergiëßen und ladden eas Liëser zeä senger Ihr gànz härzlichst af de Segten 4 - 5 zé bläddern.

Cha, cha – ifach wor et näkest, ä senger Zegt net uch än easier noch vill wenijer!

Wä e jeder von ech villecht schiun sächer gemärkt huët, äs de Zegt, än diér mir liëwen, än enem sihr dynamischen Wändel begräffen. De äng stringenter wärdän Devis äs derbä, äng uch iwveräl det Richtig ze dinken, ze måchen, viur allem awwer ze son. Alles, wat irjendwä åndersch äs oder uch norr irjendwä komesch klanjgt, äs gleich als sihr suspekt ze behändeln. De Fättbissen än dä em triëde kån, wärden ängde mih uch stohn båld schiun schär iwveräl eräm.

Hegtzeadåch äs et siguer nemel mih esi geat, dåt, watt em dinkt, ä Satire ze verpacken. Cha dåt wér extrem sub-optimal, well dron widd et noch suspekter.

En Konsequenz än esi enem Fall kängt siguer sen, in vun diën Fättbissen direkt iwver't Hift gestealpt ze bekun, äm dron iwverhifft näst mih son ze kennen. Mät dem Mell vuëll Fätt giht dåt uch nemi, cha et bestit de Gefohr, datt enem derbä de Laft knapp würde kängt.

Alsi mess sich líder uch der Tramiter eos desem Greangd irjendwä mät deser noaën Situation arrangieren, uch wonn et wi hít!

Mir awwer sen schiun sensibilisiert uch erkennen en verfellt Krumpir noch beviur mer se rechen, well de nïdich Erfuëhrung stächt noch vun Fräher än es. Bitte daräm äng hïsch afmärksem uch zwäschen den Zellen liesen. Drif nodinken liuhnt sich fast äng! Watt sål em machen?!

Wichtig bä Allem awwer äs, datt et es wenichstens äng esi geat giht, datt et passt! Af jede Fall datt mer geseangd bléwen, tratz Allem det Biëst machen, en hïsch Advents-zegt hun uch enen noch be-sännlicheren uch noch he-scheren Chrästdåch wä sonst hun, detmol zesummen mät allen(!) easen Läwen!

Gånz beseanders hïsch Féierdäch, de Kraft, des komesch uch affig Zegten geat uch ohne Blessuren ze iw-verstohn, uch fiur Allem norr de Geseangd, wäntscht ech Allen

Ir Tramiter

“Mät wat saol ech det Klima rätten,
wonn ir spuërt?”

Der Goreschänner

Ognīteln wor bekånt
 Schiun sihr long äm Sachselånd,
 dat do tüchtich Schoster woren,
 dä net nor är Scheajenwuüren
 af jedem Johrmert keangden zügen,
 wat ännen sonst noch wor gaunz ijen:
 Geschiëfter mächen mät Geschäck,
 bäs der Kond gluwt, hië häf Gläck!
 Än deser Konst, gesöt gänz öfen,
 huët sä kom enner iwwertröfen.

Der Flaken Jorch wor esi enner
 Schoster und uch Mänschenkenner.
 Seng Geschiëfter leffen feng,
 hië had uch noch verkuft en Schweng,
 dro gännt hì sich bäm Jiga bauld
 droa, fär Zuika, hìß uch kault.
 Fiur dem Zuëlen kaum äm gleich,
 hië terf net bekniefeln sech!
 Dänn e mess noch kifen Lädder!
 Net bäm Andree, nä, bäs em Städder.
 Ken Medwesch werd hì fueren glatt,
 zem Karres än de Wémernstadt!

„Wonn ech nor en Droschk erwäsch,
 fueren ech än der Kaläsch,
 wä der Wängd, cha, wä der Sturm
 bäs fiur den Tramiterturm!“
 Vun Grodegass bäs af den Muërt,
 doch nichen Wuojen äf än wuërt.

Nor ist kaum eos enem Diur,
 der Rupa mät Karutz erfiur.
 Diém bot e foaf Kriunen un,
 wonn ken Medwesch schniel en fiërt,
 wer äm dä fill Kretzer wiërt!
 Wä daut hiurt der schlä Zegun,
 sot hië: „Jorch, wonn tea wealt,
 mer uch bäs un'd Onjd der Wealt!
 Fiur zähn Kriunen, hüëst tea Gläck
 Bäst tea än Medwesch uch zeräck,
 noch befiur de Biunen kochen!“
 De Kretzer glech än't Jäp gestochen,

drif hië mät Gießel uch Gebräll seng Gor
 durch de Nederschgass, nor wör
 de Gor mihekrich, ålt uch schebich,
 nor eas Härrgott wör er gnedich!
 Än Kabesch un der Wuschstation
 Hiurt sä ifach af ze gohn,
 sträkt sich, bockt dron wä en Fellen
 und feal äm, grued än de Sillen.
 Ihn liëzt Blöser köm ereus,
 dron wör et oingdgäldich eus.

Bäs eas Jorch et hat kapiert,
 wat äm gruod wör hä passiert,
 wör der Rupa, der Zegun
 mät den Kretzern schiun derfun.
 Awer schniel erkleuft hië sech,
 wön seng Kretzer schiun ewech,
 weall hië doch seng Lädder hun!
 Fun der Gor fun dem Zegun!
 Eos dem Toaser zuch eas Berjer
 Sengen ålden Knedelwejer,
 brätscht en åf, und måcht mät Schwung
 sech un de krampich Gor erun.

Ändiem kaum än de Station
 Gruëd de Wusch, und em mess son,
 dö gauf et sonst net fill ze sähn,
 awer Hekt, wat wör geschähn?
 Un't Fenster droinjen allen Lekt,
 dänn wat em dö nanea erbläckt,
 kennt em fun den Henkern nor,
 dänn dī Män, die schännt en Gor!
 Emmest sot: „et äs Easerenner,
 der Jorch, die äs der Goreschänner!“

Det Fulk, net nor än diém Waggon,
 keängd daut nor ze geat verstohn!
 Dersängt hìßt net nor än Scheßbrich,
 Riuseln, Hännderf oder Kierprich,
 der Ognitler Gorreschänner!

Derzeä mess em ihrlich son,
 dat stulz sä desen Titel drohn!

Wonner Getz

Zegunnengebiët

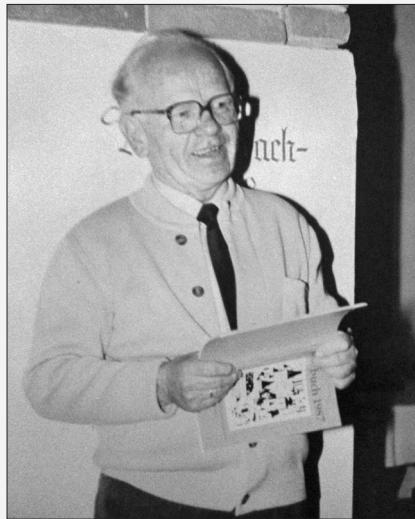
Wäßt ir, wo de Kortzegunnen
 sommers uch äm Wängter wunnen?
 Nō um Dorf, schär af dem Fiëld,
 än Kalipen uch äm Ziëlt.
 Mistens sen är vil am Hufen,
 sälden segt em enen lufen,
 kun uch gohn, e griuss Getaver,
 doch nöch gresser det Palaver.

Wäßt ir, wat Zegunnen summeln,
 wo se durch de Gejend bummeln,
 Frä uch Kängd mät griussen Taschen,
 ir dinkt sächer, nor mät Flaschen.
 Doch dä hun uch ander Jäpper,
 summeln Schewen, Kräch uch Däpper,
 wat nöch saksesch ze bekunn
 drït der Cortorar dervun.

Wäßt ir, wä Zegunnen håndeln,
 wo se durch de Heser trändeln,
 munch en Saks wort dö beliujen,
 mät sengem ijenen Kreach bedriujen.
 Vum Turisten nië se nöch
 Hemd uch Gatjen, bäs zer Knöch,
 Mark uch Pfennich, ohn' Erbarmen,
 tratz Miliz uch tratz Jandarmen.

Wäßt ir, wä Zegunnen biëden
 wo se kreschen än de Stiëdten,
 wo se soffen uch sich zärren,
 bäs de Kängder schroan uch plärren?
 "Herr, loß'et näckest lichter sen,
 gäf nor Kukurutz fiurt Schweng,
 loss mi Sachsen nöch dervun
 uch mät Kretzern wederkun!"

Herbert Drotloff

Paul Rampelt zem heangdertsten Geburtsdåch

Um 29. November 1921 word der Paul Rampelt ä Medwesch gebiuren. Mät sengen sakseschen Gedichtern, dä än siwen schmuëlen Bändchern erschinnen sen und dä hië bå villen Liësungen zem biesten gåw, huët hië villen Mängschen Froad beried.

De Redaktion des „Mediascher Infoblatt“, awer beseangders uch der „Medwescher Tramiter“, än diäm vill senger Gedichter üefgdreackt worde sen, verniejen sich äm Numen aller Medwescher, aller Frängd easerer sakse-scher Spröch, än Dankberket viur äm.

Äm Infoblied kån em af der Segt 48 en Werdijung liesen. Hä, äm Tramiter, wölle mer af den nechsten zwie Segden mät e puér senger Läwlengsgedich-ttern un än erännern.

Barbes*

Den irschte Schrätt
af deser lërd
hu mer alle, alle
barbes gedon,
longhär - o Härr - longhär.

Und de irscht Wirter
än deser Wealt
keangde mer
saksesch soen;
uch dåt loat fär zeräck,
sihr fär.

Dro wore mer geschäch
und sen et noch
uch än der Sproch
gebeld, geschecht
bäs af den Hekt,
fiur en gresser,
fiur en ferder Wealt.

Awer uch nea, äm Owendwärdien,
kenne mer noch
de Stiwwel än den Honjden dron,
de Giup iwver de Schulter schlön
und iwver Rejer, Wisen, Fielder
mät easier läwer Himetsproch
barbes gohn -
barbes gohn -
barbes gohn...

Härwest

Säijd diës de Waondervijzel
iwver Duel uch Hijzel,
sorjelius uch eabeuchecht
fläjjen, duer wo't än' gefeallt -
driht mich meng Siënien
uch meng Drimen
sorjevoll uch eagesteallt
uch Daoch uch Nuécht
nor himen...

Kut ir Känjd

Kut zem leßen ir jang Lekt!
Kut er, dro bekut er hekt
Gor äst Geaded af den Däsch:
Henkel-Broden – knusprich-fräsch,
seoer Kratzewetz derzea,
noher Muest uch Backeroa –
mer wä vill – wat soht er nea?

Schniel, ir Känjd, sonst meßt er jomern,
odder bäs des Owest gomern –
wel em ich dro näst mih git –
wi net kit, di äs bekrit!!!

Vergänglich

Tea uërem Keakel, loß der son:
Tea fleßt änj int, blewst näckest stohn.
Än denjem Wasser lirde mer
det Schwämmen - und verdaonken dir,
dat mer viur ville, ville Johren
de 'griuß' Keakel-Pirate worn.

Griuß oder klin, dänn oder däck,
Mir dinken gern uch oft zeräck,
wat än der Zekt länks oder riéchts
um Eawer denjes Wasserwüchs
geschaoch - und wat mir als Piraten
gesähn, gehiurt, verbrochen hadden.

E griußé Wängsch, dién saolt tea wässen:
Känst te net ist zeräckzea flessen?
Dro kände mir, jo dohärämmen
zegleich mät dir zeräckzea schwämmen,
und - joi wä geat! - dro were mir
noch ist zesumme jang - mät dir!

Nä, läwer net, et äs geschechter
fleß tea, fleß wä bäs etzt wekter.
Meng kurz Erfuérung let der sohn:
E jeder meß se Schäcksao drohn,
denn uch de Zekt huët nich'n Reah
und fleßt und fleßt - und fleßt wä tea!

* Der Paul Rampelt huet ä sengen Gedichtern den sakischen Dialekt ängden ohnen de diakriteschen Zichen geschriwen, alsi maochen mer daot ä sengen Gedichten uch äm Tramiter es.

Äm Johr 1976 wör der irtscht Bånd mät Gedichten vum Paul Rampelt erschinnen, mät dem Titel „Ifach äs et net, me Läwer.“ Seng gead Frängd Herbert Drotloff huët äm Johr 1978 mät e puér sakseschen Gedichten geäntwert, dä hië än em Bäjelchen mät dem Titel „Ifach wör et net, me Läwer“ zesummegefasst huët. Zem biëßerem Verständnes deses Gedichtes

erännern mer drun, dat äm Johr 1977 än Rumänien en schwer lärdbiëwen wör, dät enorm vill Zerstierungen ugericht huët und dät ville Mängschen det Liëwen gekost huët.

Ufång 1978 wör der Herbert Drotloff, die als Basteallenlieder gearbet huët, än de klinzich Stadt Zimnicea un der Donau uefkommandiert, än diér de Zerstierungen beseangders stark wören. Es sul dö bäm Afba vun noaën Wunblocks healfen. Do än Zimnicea sen vill senger saksescher Gedichter entstanden, dezea gehirt uch „Ifach äs et net, me Läwer“, dät mer hä uefdräcken.

Toleranz

Ken den lesel sot der Hues:
„Tea werst hescher noch wä't Rueß,
werst tea net mät lonken luren
schiun als leselchen gebiuren!“

Sprächt der lesel ken den Huesen:
„Schwech! Mir bást tea net gewueßen,
fijj uch nichen Stämm derzea –
maoch emol wä ech, I-Ah!“

Es zaorde sich dä zwin,
jeder bliw mät sech elin.
Nor af ist – wat zicht sich do?
Arrogant! - e prächtich Po!

Schleach e Räd, nor zem beweangdern
wor dä Prucht af senjem Hajndern!
Und der lesel und der Hues
bliwwen mät er lonker Nues!

Cha, sänjt dem Erliewnes hun
bießer sich dä zwie verkun;
und se respäktieren nea
Uch de Fijjhit – uch't I-Ah!,

uch de Ongst uch de lonk luren,
jeden wä e äs gebiuren.
Net af aondre Fehlern heochen,
Toleranz kao jeder breochen!

Hätzelfirchen**

Irest eangder'm Hierd äm Wänkel
zirpt de Hätszel fiurt uch fiurt,
änj det nemlich jeden Owend
un dem wuérmen, deankeln lurt.

Ach, wä gärn saoß ech äm Hemdchen
lonjst dem Hiérd, viér'm Schlofegohn,
leß mich vun dem Hätzelflirchen
fä, ä Merchelonjder drohn.

Dänn det Pespenn vun den Hätseln
bronjt ä jedem Owendlid
teosend Mercher zem Enträtseln
dem, di Hätselsproch verstiht.

Und wä gärn list ich des Rätsel
wedder um vertraten lurt –
dänn ech wiß: do zirpt de Hätszel
deamols, heut uch änje fiurt.

** Grillenzirpen

„Ifach äs et net, me Läwer“

vum Herbert Drotloff

Ifach äs et net, me Läwer,
sôt der Sachs äm detschen Lånd,
awer hä, ä senger Himet,
huët hië uch en schweren Stånd.

Wo der Bulä noch derhím äs
Und der Criväť blest uch breost,
wo det Schweng um Sträck gebeangden
uch der Heangd eremerseost.

Hä selle mir nea „blocuri“ bän,
uch nöch schniel uch geat,
sö mer, woher nit der Sachs, der mut(t)ig,
nöch de Kraft uch nöch de Meat?

Doch mer weallen eaverdruëssen,
mer um Toppert nea schiu Fålden,
trotz der Türken uch dem Bulä
hä uch dö zesummenhålden.

Zimnicea, Januar 1978

Blo Kärz

Fiur allen Detschen
än aller Wealt -
aff'em Dannebimchen,
daot fräher ist
eos Detschlaond kaom -
bräet se....

De Johr vergengen;
mät Verwaondten, mät Fräjnden
Chrästdaoch wä ängden.

Und nea se mir
än aller Wealt verstroat...
Erännert ich't,
dinkt no -
menj Frooch dit wih:
Bräet se noch änjen,
bräet se baold wedder -
odder – näkestmih?

De Greta Garbo

“Et bléwt äm Sänn....”

Mer hun derhīm gor geat gekocht
önnen dat eas emest fröcht
of der Keachen äs vegān
or de Supp mediterrān.
Mer åßen alles gärn zesummen
of et hat or net, en Nummen.
Wonn mer hä zem lëssen kifen
messen mer’t änirschter dïfen.

De Paleoks hïst em Polenta,
det Läwend widd zem Consommee,
de Tocanä eos den Strämpeln
ässen Hühnchen Frikassee.
Dit em Krumpirn än de Backrihr
mächt em dreos en geat Gratin,
pläckt em schniel derzea en Kokesch
widd eos diëm en Coq au vin.
Kén Ghiveci sôt em Risotto,
kun dro Muscheln noch derzea,
hïst et gleich Paëllia.

Gefeallt Kreukt kit af den Däsch
mät Bäffelrüm, dä hïst Crème fraiche,
schmackt zesummen drö sîr geat
uch wonn’t hä äs en Kohlroulad.
En fättig Kés hïst Mascarpone,
de Murrensopp drö Minestrone.

Zer Urdä sôt em hä Manouri,
der Schöfkës äs en Feta nea,
der Zär di widd verküft als Molke
mät em Klämpchen Kés derzea.
Mer kennen diën eos klennen Tocken
äls den Mozzarella.

Tagliatelle, Cannellone, Panzerotti uch Spaghetti,
köcht em kurz äm Däppen wîch
well dât äs geschniddän Dîch.
De Vinete hïst Aubergine,
schmackt als Pasta or Zalaut,
mät Ciabattabriut sîr geat.

Wonn em Låst huët åf äst Seßet
stiht Konfitür uch Crêpes parrät,
wât mer kennen als Platschinta
mät er geaden Marmelâd.
De Dobosch hïst em Prinz Regenten,
de Sarah Bernhard äs en Macaron
und der Kippel en Croissant.
Windbeutel sen Prinzessen Krapfen
uch de Pusserl sen Baisers (Bisee)
geat ze iëßen mät Kaffee.

Inten åwer mess ech sôñ:
säckt em hä en Greta Garbo,
mess em drö än’t Kino gohn.

Roland Widmann

Gånz verkihrt

En åld Geboer kåm emöl
direkt ke Medwesch än’t Spidöl,
mät griûße Schmärzen un Hoingd uch Fess!
„Ech bidden, der Härr Dokter mess,
mer healfen, datt ich schlöfe kåñ!“
’s si hïrt em klön nea dese Måñ.

„Hä! Sen zwië Stäbcher! Nië se dä
dro sen de Schmärze schniel verbä“
Der Åld, dî nåhm se, schleff uch geat.
Um åndre Morjen eosgereaht,
beklöt e sich, e mosst schär drun erstäcken,
wä hië de Stäbcher äwülschläcken.
Em sîl em doch äst åndert giën,
dât leichter wér dro änzemniëhn.

Der Dokter scherrelt norr det Hift!
Dett wör jö äst datt em’t net gliwt.
Des Medizin wör net zem Schläcken,
dä sül e sich än Toppert käcken!

*Grete Menning-Gierer
(wör Fräher Lîrerän un der Foawer Schiul)*

Wätz

Sôt der Vuëter zem Sann: "Wonn tea äm Schwämmbuëd
de Mädcher beandräcken wealst, dron stäch der ifach en
Krumpir än de Buëdhius."
Um nächsten Morjen sätzt der Sann helländ äm Zimmer.
Der Vuëter weall wässen, wat denn passiert äs.
Mät helläner Stämm sôt der Geang: "Tea häst mer mennor
sôñ sellen, dat de Krumpir no viuren mess!"

Deng Ärw

Mer stohn af ener spätzen Frooch
Mät enem griûßen Briët viur’m Hift;
Äm eas ämränk entstiht en Looch,
Dât eos dem ronden Rummen lift.

Mer säcken no dem Sänn äm Liëwen
Uch stukeln iwver holprich Stiøj
Äng än dem Weallen uch dem Striëwen
Ze fajnden easen biësten Wiëj.

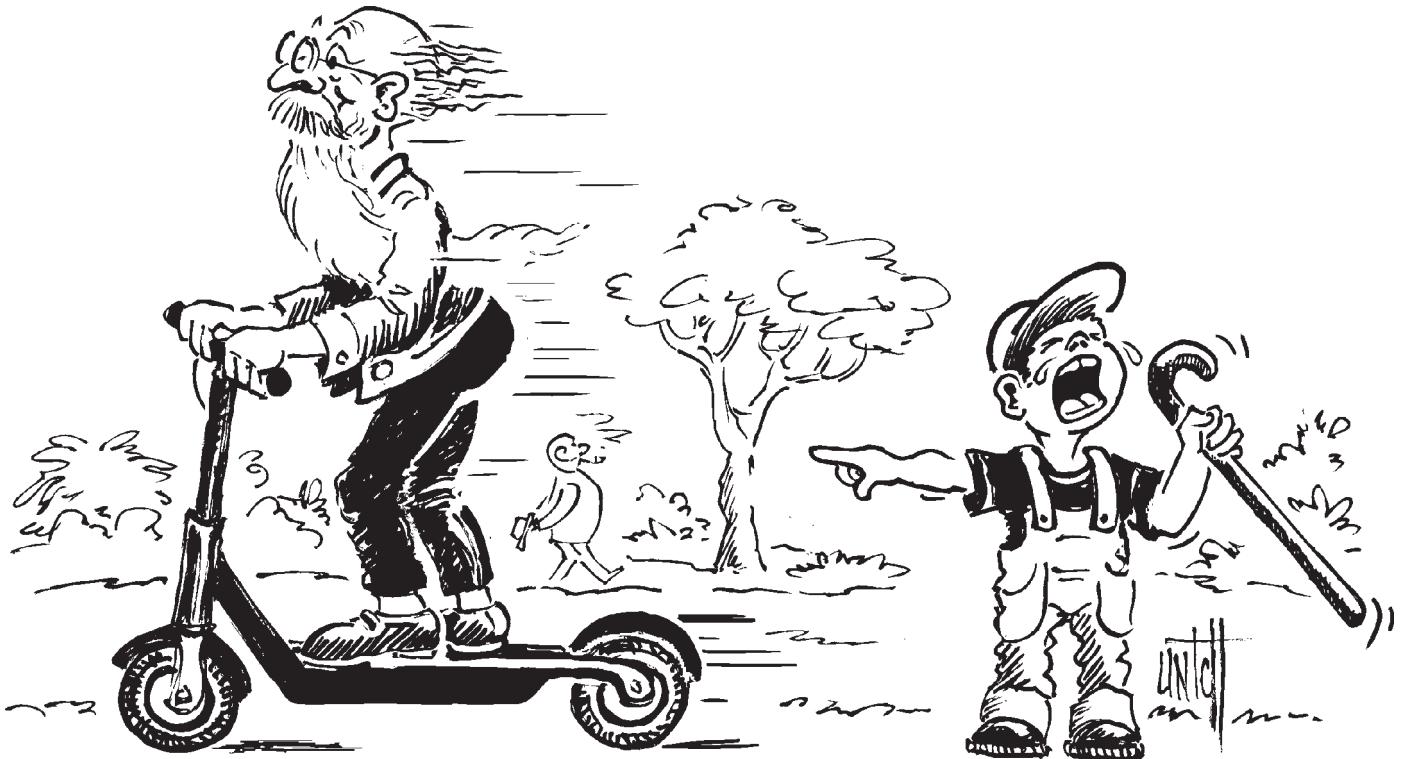
Det Liëwen steallt dich viur de Wuëhl
Ze dinken watt det Richtig wér
Uch tea måchst dron mät griûßer Quël
Genä det Fâlsch: Und zwor det Schwêr!

Esi vergiht deng knapp bemießän Zegt.
Te summelst alles watt te norr bekist,
Gånz iwverzecht et wér geschecht
Nist tea der mih, watt tea der gïst!

Alles fiur Spëter wonn te’t breochst,
wonn dir emol de Zegt gehïrt
Uch tea viur dengem Dirrchen heochst.
Huëst tea äm Liëwen näst gelïrt!?

Watt bléwt um Ojnd noch eoßer Frogen?
En Tuppes Belder dä verblassen!
Uch noch en griûß Nichenesnäst
Dât dech net ister widd vermässen!

*Günther Schuster
(äm Oktober 2021)*

Mät dem Änkelchen spille...

Nostalgie af Saksesch

Lot es nöch ist saksesch riëden
än dem híschen Hímetlånd,
wo mer, reduziert uch wenich,
nea irscht richtich unerkånt.
Alles wat nor kån bedänt sich
mät Vergnäjen deser Spröch,
af der Gass uch än der Arbet
riëden saksesch uch de Blöch.
Und ech sön et uch gåanz ihrlich,
mer ich net als Sachs gebiuren,
mir klaingt hegt det "Neo-Saksesch"
weangderbör än mengen luren.

Saksesch riëd em än der coadă,
wonnäm Wurscht uch Briut em stiht,
uch vun der şedința riëd em,
wonn em kit uch wonn em giht.

Kurtsch uch knåpp

E Mân froogt senje Frängd, die Oorzt:
"Wåt mächst ta iejentlich, me Läwer,
wonn ta gåanz schwer erkält båst und
hoost nooch derza uch sihr hih Fäwer?"

Der Oorzt, wå enjden ohnen Zet,
beåntwert dennich em de Froog,
zwar kurtsch uch knåpp, doch gåanz korrekt:
"Ich hosten und ich nessen nooch."

Hans Otto Tittes
(geschriwwen am Schießburjer Dialekt)

Klinzich Kängd gohn än de cresă,
sälden wit dat iwerdrön,
wî wit hegdi schiun Kändergüerten,
läwer grädinită sön.
Kifst te än der Alimentara,
messt te' saksesch et verlängen,
wî et elich huët fiërt cursă
äm zer Arbet ze gelängen.
Iwerål huët sacksesch Viurträtt
und em kå' sich net beklön,
wonn der äst net än de Sänn kit,
kåst' et uch äm Blëschén sön.

Alsi hirt von Broos bäs Draas
em uch hegt den ålden Klång,
doch em frecht sich uch af saksesch:
„Pâna când - dât hîst - wå lång?“

Herbert Drotloff

Wätz

En Maon stiñt äm Kufheos mät enem aoderen Maon ze-
summen uch entschealdicht sich:
"Oh, ech bän duchenaonder, ech säcken meng Frä!"
"Maucht näst, ech säcken uch meng Frä", söt der Aonder.
"Wå segt denn Ir Frä eos?", erkaindicht sich der Irscht.
"Griuß, blond, attraktiv - mät ener Modellfigur! Und Ir?"
"Vergiessen Se meng - säcken mer Ir!"

Wefel Gedärer breocht en Frä? Vär. Enen Närz äm
Klïderkasten. Enen Huëst fiur't Bät. Enen Jaguar fiur der
Dirr uch enen ålden lësel, dî alles bezüelt.

De Ramaschachtel

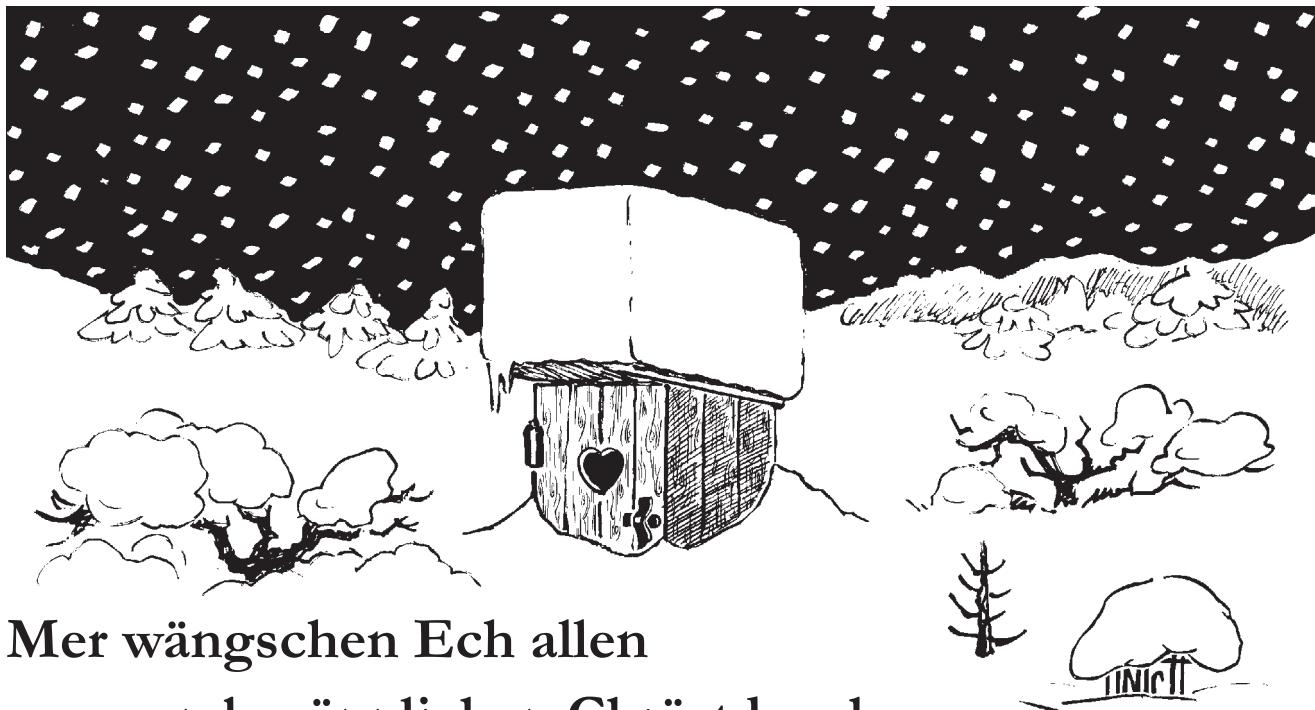
"Et blēwt äm Sänn...."

Åch, ech dinken gärn bäs hegt,
wä mér's froaten äm't Paket.

Mér gåwen't nemmi eos der Hånd
wonn et kåm eos'm detschen Lånd.
Dō dertän wören dro Sachen,
dä dem Härzen Froaden måchten.
Kaffee, Backpulver uch Zeacker,
Zigaretten, Schokoläd,
alles wat de Alimentara
schjun sengt Jöhren nemmi hat.
Hellich wä der Dalai-Lama,
wör fiur eas en Schachtel Rama.
Mät Respekt måcht em se af
schmiërt nor wennich af't Briut draf.
Em biët drō ängden jeden Dåch:
läwer Herrgott bitte måch,
dat së healt fiur lenger Zegt
bäs dro kit en noa Paket.

Hellich bliw sä uch siguer,
wä se drō ist - läddich wör.
Em packt dro änen wat nor geng,
Näjel, Schreownen, Fätt vum Schweng.
Esi gesähn wör sä fiur'n Sax
wä en nätzlich Tupper-Box.
Mät Karioka schriw em dro siguer
af den Däkel uch dët Jöhr,
uch wat em hat duér än' gedön,
well de Box bliw lenger stöhn.
Af dem Kasten, än der Stelaj,
am Hemmelts, Kealler uch än der Garaj.
Munch halt enner dī no Jöhren
eangden sengen Höf weal sähn,
faingd bestämmt nöch'n Rama Schachtel
mät Erännerungen dertän.
Sen de Näjel uch de Schreownen
vuëlgeschässen vun den Deowën
måcht et näst, em äs erfroat
dat de Schachtel dō noch loat.

Roland Widmann

**Mer wängschen Ech allen
en besännlichen Chrästdaoch
uch fiur det Johr 2022, nor de Geseangd!**

Årbetsbeseßen

Wie fleißij äs de gåanzen Dåch
und norr unt Åbeden enj dinkt,
um Owend mäd äs wä en Hangd,
wel hie sich nichn Pause schinkt,

wie rackert enjde wä e Roß,
wiém de Gesangdhiet äs näst wiërt,
gehört zem Däoroortz, wonn e kränk,
wel die de lësel norr kuriert!

Hans Otto Tittes
(geschriwwen äm Schießburjer Dialekt)

IMPRESSUM:

Der MEDWESCHER TRAMITER versteht sich als e Blieb zer Verbridung vu Froad uch Spaß än easier sakseschen Mottersproch!

Ereosbroinjer: Himetgeminschuft Medwesch e.V.; **Der irtscht Chef:** Gökeler Alfred (Freddy), Balingen

De Steallvertriéder: Buresch Horst (Mick), München; Rill Ortwin, Recklinghausen

Redaktionskollegium: Medwescher Tramiter Schuster Günther, (veraontfertlich), Sankt-Gallen-Ring 198, 90431 Nürnberg,
E-Mail: hg-mediasch@kabelmail.de; Dr. Drotloff Hansotto, Alzenau; Römer Wilfried, Augsburg; Untch Wolfgang, Talheim

Layout: Fillinger Ingrid, Nürnberg, E-Mail: ingrid@onlinewire.de; **Mätarbeder & Logistik:** Buresch Klaus, München

Erschengd än: Närrembrich (Nürnberg); **Wä oft?**: iest odder zwiémol äm Johr als Bäuuech zem Mediascher Infoblatt (awer
nor wo geneach Legd, geneach Bädräch äschäcken);

Dreack: "WIRmachenDRUCK GmbH" ä Backnang

Schräftlich Bädräch bitte un de Redaktion schäcken. Numentlich oder mät em Signum gezichten Bädräch
steallen de Minung der Verfasser duér und messen net mät diér des Ereosbroinjers iwerinstämmen.

Det Blieb äs ämsonst, awer mer wedden es froan wo sàs äs ewenich eangerstätzen, et mess net eabedainjd
Giëld sen, awer vill Bädräch. Of des nea sealwest geschriwe oder irest feangden sen, äs allesint.

Bankverbaindjung: Sparkasse Fürstenfeldbruck, Konto: 13 04 393, BLZ: 700 530 70,
IBAN: DE81 7005 3070 0001 3043 93, SWIFT-BIC: BYLADEM 1FFB

